

ע"פ 6184/15 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 6184/15 - א'

כבד השופט צ' זילברטל

לפני:

פלוני

ה המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דיןו של בית המשפט המחוזי
בבאר שבע בתפ"ח 7848-04-10 שניתן ביום
28.7.2015 על ידי כב' השופטים סג"נ ר' יפה-כ"ז; א'
างו ו-י' צלקובnick

ז' בתשרי התשע"ו (20.9.2015)

תאריך הישיבה:

עו"ד מאיר לוחן

בשם המבקש:

עו"ד דותן רוסו

בשם המשיב:

החלטה

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דיןו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופטים ר' יפה-כ"ז (סג"נ), א' אגו, י'
צלקובnick) מיום 28.7.2015 בתפ"ח 7848-04-10, בגין נגזר על המבוקש עונש מאסר בפועל למשך שלוש וחצי
שנתיים, בגין ימי המעצר; מאסר על תנאי למשך 12 חודשים לביל יעבור כל עבירהimin או אלימות במשך שלוש שנים מיום
שחררו; ופייצוי למטלונת בסך של 50,000 ש"ח.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

1. כעולה מהכרעת הדיון, ביום 31.3.2010 בשעות הערב, כחודש וחצי לאחר שה המבקש ומשפחתו עלו ארצה, חזר המבקש לבתו ב.... בбар שבע, כשהוא מלאה בחברו ושניהם שתוים. בדירה הייתה באותה עת אשתו דאז של המבוקש, ממנה התגורש בinityים (להלן: המטלוננט), בתו של המבוקש ושתיים מחברותיה. המבוקש תקף את המטלוננט ואת בתו באגראפים והכה בהן בידיו, וכן השמייע איזומים. בהמשך לאוטו אירוע המבוקש נעצר. כשבוע לפני מעשים אלה, דרש המבוקש מהמטלוננט לקיים עמו יחסי מין. כשנענה בשלילה כפה המבוקש על המטלוננט יחסיו מין אוראלים. בגין מעשים אלה הורשע המבוקש בעבירה של מעשה סדום לפי סעיף 347(ב) בנסיבות המנווית בסעיף 345(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 379 וסעיף 382(ב)(1)-(2) לחוק העונשין; עבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממשית בנסיבות מחמירות לפי סעיף 380 וסעיף 382(ב)(1) לחוק העונשין; ועבירה של איזומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין. בעבירה נוספת שייחסו למבקר, של ביצוע מעשים מגונים, לא הורשע המבוקש לאחר שנקבע כי העבירה "נבלעה" בעבירות מעשה הסדום.

2. המבוקש הגיע ערעור על הכרעת הדיון ועל גזר הדיון והוא מבקש ביצוע העונש. בערעור על הרשעה מתמקד המבוקש באישום שענינו עבירה המין. לעניין סיכוי הערעור נתען כי בית המשפט המחויז לא נתן דעתו לסתירות משמעותיות שנמצאו באמרות השונות של המטלוננט, לחסור אמינות מובהק שלא כאשר ההחלטה שניתנת נגדה בארץ מוצאה גזר דין בקשר עם ביצוע עבירה בה הורשעה ולאי בהירות הקיימת בשאלת ההסכם ליחסו המין.

המבקר מצביע על כך שכיוון שמדובר תנוכה תקופת מעצרו שנמשכה כ-11 חודשים, יתרת המאסר מצדיקה עיכוב ביצועו ולמן לא יהפוך ערעורו לתיוורטי למועד שיזכה מעבירת המין. עוד נתען לכך שימושו של המבוקש נושא כחמש שנים, במהלך מרביתן היה משוחרר וניהל אורח חיים תקין. המבוקש התגורש מהמטלוננט ולא נתען שכיוון נשקי ממוני סוכן.

3. המשיבה מתנגדת לבקשתו. היא מצביעה על כך שטענותיו הערעוריות של המבוקש מתמקדות בתקיפות ממצאי עובדה ומהימנות בהם אין ערכאת הערעור מתערבת. נאמר כי מדובר במאסר לתקופה שאינה קצרה וכי ראוי שגזר דין ימושך סמוך לנtinyתו.

4. מצאתי לנכון לקבל את הבקשה, זאת על אף שנראה שהמשוכה הניצבת בפני המבוקש בערעורו אינה של מה בכר נוכח אופי טענותיו, שהן עובדיות בעיקרן. החלטתי מבוססת על שילובם של מספר טעמים: ראשית, מדובר באמנות בתקיפות יתרת מאסר גבולית מבחינת המשקל שיש לנตอน זה על בקשה לעיכוב ביצוע, אך עדין יש לכך ממשמעות. שנית, העובדה שההיליך המשפטי נושא למעלה מחמש שנים. כאשר ההליך נושא פרק זמן כה חריג, ללא כל סיבה אובייקטיבית שחייבתה זאת, העקרון החשוב, של ריצוי העונש סמוך לאחר מתן גזר דין כדי להבטיח את אפקטיביות ההליך הפלילי ואת אמון הציבור בו, נשחק עד למאוד. בנסיבות כאלה, כשהנאשם היה משוחרר במהלך ההליך ולא נתען למסוכנות מצדדו, לא יפגע אמון הציבור אם הנאשם ימשיך להיות משוחרר גם במהלך הדיון בערעורו. שלישיית ההערכה היא שלא נשקפת מסוכנות המבוקש. האירועים המציגים התרחשו סמוך מאד לאחר שהמבקר ומשפחתו עלו ארץם, וניתן להניח שהוא נתונים בטלטה לא פשוטה. בחלוף הזמן ועם הפירוד בין בני הזוג קהטה המסוכנות. המבוקש עובד ומתגורר בפונדק דרכים בעבריה, במרקח מהמטלוננט.

התוצאה היא שאני מעכבר את רצוי עונש המאסר עד לסיום הליכי הערעור.

ניתנה היום, ז' בתשרי התשע"ו (20.9.2015).

שפט